

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GILBARITIU ȘI SFINȚIT DE LUPTLE PURTATE SUB CUTELE LUI MUREȘENII
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorități și Societăți lei 60
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 2

Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

Sâmbătă 9 Ianuarie 1943

Anul 106

Rămășițe dintr'o cuvântare

de Ion Colan

Noi n'avem ce dovedi, pentru că
aici ne-am pomenit și aici suntem
și azi.

Inscrisuri n'avem, pentru că noi
suntem primul proprietar.

Dumnezeu ne-a pus aici și tot
numai Dumnezeu ne poate scoate.

Fără dreptate, legile și inscri-
surile sunt sortite bibliotecilor și
arhivelor mai mult sau mai puțin
diplomatice.

Nu actele politice ce se succed
dau drept la viață națiunilor, ci
realitățile naționale contează în
luptele ce se duc, ele singure pu-
tând forma capitole de drepturi.

Subt acest raport privesc eu
o anumită problemă și nu găsesc
în mine îndoieli cu privire la ce
va fi.

Tăria neamurilor stă în ele,
nu în afară.

Dacă nu găsim în noi tăria de
a duce jertfa pentru apărarea pă-
mânturilor noastre până la sacrificiul
propriei noastre vieți, într'o perfectă
solidaritate națională, și în bine și
în rău, atunci zadarnice îmi sunt
discursurile rostite la zile mari.

Ar fi foarte concludentă o sta-
tistică a sacrificiilor noastre pentru
ceea ce se numește Europa Nouă,
pusă alături de a altora. S'ar vedea
și de orbi că dacă numai jertfele
în vieți ar conta, unii n'ar avea
dreptul nici la consumul de aer în
această Europă.

Suntem în războiu și nu indi-
vizii contează, ci națiunea. Ori
suntem una și vom învinge, chiar
dacă în drumul spre victorie vor fi
și căderi, ori nu înțelegem această
elementară poruncă, și atunci în
loc de cruci pe morminte vom
avea buruienile blestemului celor
ce vor trăi după noi.

Intr'un efort comun să facem
să răsară pretutindeni omul întreg,
omul în cea mai înaltă accepțiune
a cuvântului, piatra de temelie a
țării de mâne.

Noi să băgăm de seamă numai
la un singur lucru: Drumul spre
viitor nu-l poate face țara
păcatelor de ieri, ci numai divi-
ziile unui neam înfrățite în același
ideal.

Puneți cu toții umărul, fiecare
acolo unde vă pricepeți, azi, când
e greu.

În viața unei națiuni nu con-
tează anii de așteptare.

Noi o știm mai bine ca
oricine.

Ziua așteptată va veni, dar nu
așteptând-o cu brațele încrucișate.

Să avem nădejde!

de Al. Lascarov-Moldovanu

Iată un alt an s'a deschis în
fața sufletelor noastre setoase de
așteptarea biruinții neamului.

Și dacă este o poruncă mare
a vremii prin care trecem, este
aceea că trebuie să ne păstrăm
întregă, neștirbită — și vie, nă-
dejdea noastră românească.

Acel care nu și-o păstrează
așa, nu numai că este un învins, dar
prin aceasta aduce scăderea puterii
de rezistență a însuși neamului.

Iar acela care și-o păstrează
vie, oricare ar fi chemările cele
ispititoare ale îndoielilor, pe lângă că
e un biruitor în viața lui personală,
dar este și un fiu bun al nea-
mului, aducându-i printr'o aseme-
nea purtare, întărire și lumină.

Nădejdea, dragi cititori, este
una din cele mai de seamă virtuți
ale creștinătății noastre. Ea este
răsfângerea în faptă a însăși cre-
dinții noastre. Cel ce și pierde nă-
dejdea, înseamnă că, mai întâi, și-a
pierdut credința — și vai de acela
care și-a pierdut credința.

N'avem de cât să deschidem
Cartea credinții noastre — și vom
afla: „Năcazul naște răbdare, iar
răbdarea naște încercare, iar încer-
carea naște nădejde, iar nădejdea
nu rușinează, pentru că iubirea
dumnezeiască s'a revărsat în inimile
noastre de Duhul Sfânt, care ni
s'a dat“.

Așadar, din necazuri și din
încercări se naște nădejdea. Este
tocmai prin ceea ce trecem noi.

Se cuvine, astfel, să dăm as-
cultare Cărții.

Iar când ea ne grăiește despre
credință, aflăm alte temeieri, tot atât
de tari și de aducătoare de nădejde.

Citim: „Credința este încre-
dintarea despre lucrurile nădăjduite
și adevăratele celor nevăzute“.

Prin urmare: lucrurile nădă-
jduite... Ca să ajungem la lucrurile
nădăjduite, se cade să avem cre-
dință, — iar credința se vedește
prin nădejde.

Azi nouă ne trebuie mai ales
credință aducătoare de nădejde, —
și nădejde doveditoare de credință.
Una pe alta se dovedesc, una pe
alta se măresc, una pe alta se sfin-
țesc — iar amândouă laolaltă aduc
negreșit săvârșirea celor nădăjduite,
adică săvârșirea dreptății.

Pentru aceasta luptă ostașii
noștri, pentru această unii din ei
sângerează, iar alții cad; pentru a-
ceasta îndurăm și noi cei de-acasă
atâtea necazuri și atâtea încercări,
precum îndură toți cei de-un sânge
cu noi, ori unde s'ar afla ei, fie că
sunt acasă, fie că și duc traiul
amar printre străini.

Intru ceasul acestei izbăvitoare
dreptăți trăim, — iar pentru a fi
încredințați de izbândă, se cade,
mai înainte de toate, să păstrăm
neatinși și vie întreaga nădejde a
credinței noastre creștinești și-a
dreptății noastre românești.

Căci zice Cartea: „Vine vremea
— și ea a și venit“...

Anul 1943 să fie — ne rugăm
Ție, Doamne — anul izbăvirii nea-
mului nostru, întru mulțumirea
noastră și întru Slava Ta.

„Astra” culturală și Muncitorimea Brașovului

Există o problemă a muncitorimii
noastre. Mulți o văd sub aspect mate-
rial numai. Alții militează pentru o cul-
turalizare forțată. Continuitatea n'o ve-
dem nicăiri. Se crede, în general, că în
rezolvarea problemelor culturale e sufi-
cient ordinul. Or, credem noi, tocmai
ordinul e inoportun.

Pe urmă:

Muncitorul, țaranul, intelectualul
nu formează decât stări într'un stat;
normale și necesare. Exagerări în fa-
voarea unei clase, ori care ar fi ea, duc
la anarhie. Dacă nu ne dăm seama,
fiecare din noi, că nu reprezentăm de-
cât o rotiță în marea uzină, inutile sunt
toate, după cum totul nu mai funcțio-
nează cum trebuie, dacă o rotiță nu
merge.

E atât de simplu, încât cuminte
drumul nu se poate face decât mână'n
mână.

Iată de ce, la Brașov, — centru im-
portant industrial, — Asociațiunea cul-
turală „Astra” s'a simțit îndemnată să
intervie, de comun și perfect acord cu
„Muncă și Lumină”, prin organizarea
unui ciclu de conferințe.

Titlul de „Universitate liberă mun-
citorească” poate e pretențios. Dar să
nu ne împiedecăm de firme. Arătoase
sau discrete, nu ele contează, ci in-
teriorul.

Iar în interior, cu siguranță, se va
găsi suflet. Suflet mult, dăruit și de vor-
bitori, și de ascultători, neamului în
luptă pentru drepturile lui.

Gândul care ne-a dus la organi-
zarea acestui ciclu de conferințe a fost:
Muncitorul.

Dar noi ce suntem?

FOILETONUL
GAZETEI TRANSILVANIEI

Pasăre măiastră

Roagă, suflete, pe Domnul

Să se 'ndure să-i ație

Cu furtuni și vijelie

Calea pasării măiestre,

Ce-mi tot cântă la ferestre,

Săptămâni și luni de-a-rândul,

Ca să-mi fure ziua gândul,

Ca să-mi strice noaptea somnul.

Ecat. Pitfiș

Partea Ardelenilor în știința economică românească

de Ion Răducan

Profesor la Academia Comerciale din București
Membru coresp. al „Academiei Române”

de o deosebită valoare. În cele ce ur-
mează nu vom vorbi decât despre cei
ce au fost. Contribuția ardelenă pe tăr-
muri științelor economice s'a manifes-
tat sub mai multe aspecte.

I.

Mai din vreme decât cei din
principate, Ardelenii au fost informați
de unele curente din literatura econo-
mică germană și au căutat prin tradu-
ceri să le popularizeze, în parte să le
realizeze întru organizarea și apărarea
deci a vieții noastre naționale. Dintre
traducerile mai vechi ale operelor ger-
mane amintim pe aceea datorită lui
Brote: Friedrich Wilhelm Reiffeisen, ma-
nual de însoțiri pe temeiul solidarității

Articolul distinsului meu coleg, prof.
Victor Slăvescu, despre Dionisie Pop
Marțian apărut de curând în această
gazetă mă îndeamnă să împărtășesc
unele date care alcătuiesc partea Arde-
leană în știința economică românească.
S'a cunoscut și s'a arătat cum se cu-
vine contribuția câtorva individualități
puternice dintre Transilvăneni în dome-
niul istoriei literaturii și pedagogiei a-
plicate. Meritele acestora pentru înche-
garea și manifestarea vieții noastre cul-
turale nu au nevoie să fie încă odată
recunoscute; ele sunt prea bine cu-
noscut.

Aici aș dori să indic contribuția nu
mai puțin însemnată a Ardelenilor în
știința economică românească. Ea este

Aurel Mureșianu

de Ion Breazu

III.

Aurel Mureșianu a fost cel dintâiu ardelean care și-a dedicat întreaga viață profesiei de gazetar. Marele fruntaș, Gheorghe Barițiu a dat și el acestei profesii, care avea atunci aureola unui apostolat, o însemnată parte din lunga și bogata lui existență. Aurel Mureșianu și-a dăruit-o în întregime. După strălucite studii la universitatea din Viena, în timpul cărora n'a încetat de a colabora la gazete, se gândea pentru moment să se facă avocat. A și făcut câțiva ani de practică avocațială, creându-și un bun nume și frumoase relații în capitala monarhiei. Căzut la pat, tatăl său îi trimite însă în 1877 un apel desnădăduit să vină să preia conducerea gazetei. Încă din primii ani ai studenției sale, bătrânul gazetar scria fiului său: „Ostencală ești dator a aduce pentru națiune, de când te-ai născut și voui să aduci până la ultima ta suflare”. În momentul atât de decisiv pentru viața lui, când trebuia să aleagă între cariera de avocat și gazetărie, el își va fi adus aminte de aceste cuvinte, și a ales pe cea din urmă. „M'am decis — spune el, în mișcătoarea confesiune publicată în numărul prin care sărbătorea 70 de ani dela întemeierea gazetei — m'am decis a-mi dedica toate forțele mele ziaristicele române și națiunii. Vedeam bine ce mă așteaptă... Am închis deci ochii și am sărit în reduta Gazetei, ca să apar steagul în jurul căruia au luptat bărbații cei mai distinși din epoca renașterii noastre naționale...”

Și într'adevăr, perspectivele nu erau de loc surăzătoare. Persecuțiunile puterii de stat împotriva presei românești deveneau din zi în zi mai numeroase și mai anevoie de suportat. Afară de aceasta, Gazeta începea să fie concurată tot mai serios de alte organe, care apăreau la Români din Transilvania. În două rânduri, concurența aceasta putea să-i fie fatală. La 1878, când Mureșianu preia conducerea foii, Barițiu, care timp de patru decenii a fost colaboratorul și inspiratorul ei principal, se mută la Sibiu, unde primește oferta unor amici de a scoate gazeta „Observatorul”. Noul organ nu era ostil foii dela Brașov, dar ducând în linia mari aceeași politică, putea să rupă din cititorii și sprijinitorii Gazetei. Mureșianu nu era însă din rândul acelor care descurajează repede. El pune în paginile bătrânei foi tot focul tinereții lui, toată pregătirea aleasă pe care și-o câștigase la Viena. Departe de a slăbi, Gazeta se întărește. După doi ani, în 1880, ea apare de de trei ori pe săptămână. Al doilea moment critic a fost întemeierea în 1884, la Sibiu, a „Tribunei”. Comitetul însărcinat cu întemeierea acestui ziar a oferit lui Mureșianu conducerea, cerându-i în schimb desființarea Gazetei. El n'a putut accepta dărâmarea unei instituții atât de vechi și încărcată cu atâta prestigiu. În loc să se lase cuprins de griji, transformă Gazeta în cotidian cu zece zile înainte ca „Tribuna” să apară. Ardealul avea acum două cotidiane. „Două tunuri care se descarcă în fiecare zi!” a exclamat Diamandi Manole, unul din sprijinitorii principali ai ziarului sibian. De acum conștiința națională era frământată în fiecare zi; de acum nu mai scăpa niciun act, măsură sau provocare a dușmanilor fără replică imediată; însăși viața spirituală se resimte puternic de această muncă cotidiană cu valorile spiritului. Concurența cu „Tribuna” a durat două decenii. Cu toate că Gazeta nu s'a putut ridica la nivelul literar al ziarului dela Sibiu, a câștigat mult din această concurență. Colaboratorii ei externi s'au înmulțit. Foiletonul egalează uneori pe al Tribunei. El ar merita odată un studiu sistematic. În 1887, ea reușește să-și întemeieze o tipografie proprie. Începând din 1889 ea scoate pentru popor Gazeta de Duminecă, la care colaborează un Andrei Bârseanu, Ion Pop-Reteganul, I. C. Panțu, bucovineanul Iračie Porumbescu și alți reputați iubitori și admirabili cunoscători ai sufletului țărânimii noastre.

Mult mai grele decât această con-

Să ne strângem în jurul „Gazetei”

de I. Ol. Stefanovici-Svensk
Prof. la Academia Comercială

III

Avem ochi dar nu vedem

Pitorescul Brașovului și al naturii — ce ciudat lucru! — așa de puțin îl văd. Unul dintre cei mai frumoși înzeștrați dintre intelectualii nebrașoveni, care ca și Radu Rosetti iubește cu patimă Brașovul și se despărțește cu frângere de inimă de dânsul, îmi spune amuzat, că vorbind unei personalități culturale, cu care a copilărit în Brașov, de frumusețile Brașovului, a primit următorul răspuns:

— Cum, și D-ta ești de părerea lui Svensk? Și D-ta crezi că Brașovul e cel mai frumos și mai sănătos oraș al României? Brașovului îi lipsește încă un Teatru Românesc permanent, un cor și o orchestră simfonică românească, precum și o bună școală de pictură — la fel cu cea dela Baia Mare! — care să nemurească frumusețile unice ale acestui colț de raiu pe care nu suntem în stare să-l prețuim, cu împrejurimile: dulcea câmpie a Țării Bârsii, monumentul înverzit al Tâmpii și dealul spre Stejeriș, Poiană și Postovar până hăt departe spre acea fermecătoare Vale a Prahovii, prin care noi trecem numai cu trenul și cu atât de tihnită apatie.

Să ne strângem în jurul „Gazetei”

Și îndrănesc să spun aici, în sala Festivă a Liceului Șaguna, unde atâția din noi s'au adăpat la izvorul de suflet, inimă și cultură al marilor lui dascăli — Lucian Blaga de câte ori vine la Brașov și vizitează fostul lui Gimnaziu spune că „vine în pelerinaj”, cum merg creștinii spre locurile sfinte! — că e datorică noastră, a celor dela Academia Comercială — profesori și studenți — ca fruntea învățământului brașovean să luptăm pentru înfăptuirea instituțiilor de mai sus la care aș adăuga și îmbogățirea „Gazetei Transilvaniei” și cu scrisul nostru, așa ca ea să devină un martor și îndemnător spre Bine, Adevăr și Frumos pentru întreaga suflare românească. La toate acestea mă îndeamnă și a doua învățătură transmisă

curență erau loviturile puterii de stat. Când Gazeta se transformă în cotidian, evenimentul este primit cu entuziasm de studenții români din Cluj; ceilalți însă o ard în piețele orașului. Urmează apoi un lung șir de procese de presă, care răcesc numărul și așa scăzut al redactorilor și secătuesc fondurile, strânse cu mare trudă și chiverisite cu atâta grijă. Mureșianu are și el parte de două condamnări la închisoare, una în 1889, iar alta în 1896. El se duce cu fruntea ridicată la bara justiției, refuzând să întrebuițească altă limbă decât aceea pe care a învățat-o dela mama lui, storcând prin atitudinea lui demnă, nu numai admirația Românilor, ci și a străinilor. „Mureșianu e spătos, de statură înaltă, părul și barba lui încep să încărunească — scrie ziarul „Budapesti Hirnap”. Decât statura mai impunător e talentul lui oratoric. Vocea lui e puternică, de aramă curată; predarea clară răpește cu ea și pe cei ce nu înțeleg nicio vorbă din cuvântarea lui.”

La întoarcerea din închisoare sau dela procesele de presă îl aștepta acasă banderile de călăreți și sute de te-

de Gârbacea din însăși gura „Cavalerului” Pușcariu:

„Cum? Și voi vă lăsați?”

Cuvinte de putere și de foc sunt acestea. Da! ele-s un îndemn pentru cei care ca mine văd cu ochii cum „îndărăt dăm tot ca racul” în cetatea lui Coresi, a lui Andrei Mureșianu și A. Bârseanu; cum „Scheii”, cu Biserica Sf. Nicolae, — (unde în mormântul 506 odihnește bunica mea, prin care-s înrudit cu Bogdan-Duică și deci și cu N. Iorga) — e înstrăinat azi și mă doare când văd că străzi ca cea „Nouă”, „Neagră” și a „Castelului” s'au iudaizat în mare parte. Iată de ce cuvintele „Cavalerului” Pușcariu sânt biciu, gârbaciu de foc.

— „Cum? Și voi vă lăsați?”

Nu ne vom lăsa! Tocmai de aceea rămânem aici; ba vom aduce și pe alții, tot unul și unul, ca împreună să lucrăm și să facem din Cetatea Academică a Brașovului centrul de românilizare a întregii Țări a Bârsii, una din cele mai frumoase și mănoase ținuturi de pe fața pământului. De aceea, dați-mi voie să vă reamintesc cuvintele prin care sfârșeam eseul meu despre „Brașovul — Cetate Academică”;

„Un vis alevea: Brașovul Academic”

„Ca fiu al Brașovului doresc ca această mândră cetate, menită de fire și pentru studiu precum și pentru recreația sănătoasă, să devină un model de cetate academică ca Jena sau ca Oxfordul Angliei.

Străjuț de Tâmpa, înconjurat de înverzita podoabă a pădurilor, continuat spre harnica Țară a Bârsii, Brașovul e predestinat să devină unul din cele mai fermecătoare centre de cultură. De aceea:

Să păstrăm potirul de cristal demn de frumusețea trandafirilor ce adăpostește.

Cu toții împreună să facem din Brașov o mândră și adevărată CETATE ACADEMICĂ!”

105 ani de luptă românească are
„GAZETA TRANSILVÂNIEI”

legrame și scrisori de felicitare și îmbărbătare. Această simpatie sinceră și largă era singura mângâiere a trudei lui de fiecare zi, a grelelor încercări pe care numai el le cunoștea. Când Gazeta împlinește 50 de ani, în 1888, și 70 de ani în 1908, în toate straturile societății românești de ambele părți ale Carpaților, curg valurile urârilor și a omagiilor. Evenimentele iau proporțiile unor adevărate sărbători naționale, însemnate în două numere jubulare de toată frumusețea. Kogălniceanu, pentru care Aurel Mureșianu a avut totdeauna un adevărat cult, îi trimite, în 1888, o lungă scrisoare, din care desprindem aceste rânduri, care nu trebuie să-și piardă niciodată actualitatea: „Dreptul nu piere niciodată... Noi, Români din Regatul românesc, un minut n'am fost, un minut nu suntem, fără a împărtăși durerile voastre, fără a simpatiza cu eforturile voastre pentru asigurarea naționalității române, acolo unde Dumnezeu și Divul Traian a implantat-o, căci știm că atunci când — (dar aceasta nu va fi) — când naționalitatea română ar fi stinsă peste Carpați, nici noi Români de dincoace de Carpați nu vom

Curierul „Astei” Brașov

Organizațiunile din județ sunt rugate să trimită delegați pentru ridicarea calendarelor pe anul 1943. Nu va fi vina Despărțământului dacă din cele 1200 ex. ultimilor veniți nu va avea ce să mai dea.

Aceiași delegați pot ridica și 25 volume pentru bibliotecile populare. Să nu se uite registrele tip de control.

Ribliografie

Cărți apărute în editura „Casei Școlare”, București.

Cloflec (Romulus), *Românii din Secuime*. București, 1942, p. 178, Lei 80.

Morariu (Leca), *De la noi*. Povești, 1942, p. 91, Lei 40.

Creangă (Ion), *Povești*. 1942, p. 223, Lei 80.

Culea (Ap. D.) *Când Moldovenii tin-au strajă la Nistru*. 1942, p. 131, Lei 40

Marinescu (I. M.) *Răsfoind scriitorii clasici*. 1942, p. 140, Lei 150.

Vălsan (G.) *Pământul românesc și frumusețile lui*. 1942, p. 169.

Creangă (Ion), *Amintiri*. 1942, p. 136, Lei 40.

Alecsandri (Vasile) *Poezii populare ale Românilor*. 1942, p. 215, Lei 80.

Zamfirescu (Ion), *Orizonturi filosofice*. 1942, p. 267, Lei 150.

Teodorescu-Kirileanu (S) *Povești basarabene*. 1942, p. 132, Lei 40.

Negulescu (P) și Alexianu (G.), *Tratat de drept public*. 1942, p. 611 Lei 500.

Chișlița (Ion Const.), *Cronica lui Ștefan cel Mare*. 1942, p. 72+XXII, Lei 50

Simionescu (Dan), *Legenda lui Afrodițian*, 1942, p. 30+XIV, Lei 50.

Istoria Marelui împărat Alexandru Macedon, 1942, p. 87, Lei 40.

Cartea Românească

Sadoveanu (Mihail), *Frații Jderi* vol. I. (Ucenicul lui Ionuț), vol. II (Isvorul alb), vol. III. (Oamenii Măriei Sale) București, Cartea Românească, 1942, Lei 420.

Constantinescu (Clitus), *Lacul Bles-temst*. Roman. București, Cartea Românească, 1942, p. 290, Lei 280.

Academia Română

Lapedatu (Ion), *„Omul dela 2 Maiu, Invinsul dela 11 Februarie”*. Buc. Academia Română, Mem. Secț. Inst. S. III, Tom. XXV, Mem. 5, p. 28, Lei 60 (1942).

avea propria noastră existență națională asigurată.”

Erau, firește, toate aceste manifestări, o mare mângâiere pentru Aurel Mureșianu. Chiar dacă ele nu veneau însă să picure întelelemn pe rânile luptătorului, chiar dacă loviturile dușmanilor s'ar fi repetat în fiecare clipă, el ar fi continuat să lupte. Ardea în sufletul lui o credință neîfrântă în puterea de viață a nației sale, care ea singură ar fi fost de ajuns să-i înzeciască puterile. Creșterea sub ochii lui a prestigiului Regatului Român — cu câtă bucurie a salutat Gazeta Războiul Independenței și întemeierea Regatului — manifestările tot mai energice și mai cuprinzătoare ale conștiinței politice a Românilor din Transilvania îi hrăneau această credință. În scrisoarea amintită, Kogălniceanu urează Gazetei să-și serbeze jubileul de o sută de ani „în mijlocul unei națiuni fericite, adică ajunse la culmea împlinirii dreptelor sale aspirațiuni”. Aurel Mureșianu n'a mai ajuns această zi mare, dar a pregătit-o prin munca neprihănită a unei vieți exemplare.

„Moș Crăciun“ printre soldații

Bat. V. M. din Brașov

Tradiționalul și mult așteptatul „Moș Crăciun“, s'a abătut și pe la bravii noștri soldați. O rază de mângâiere și bucurie a revărsat venirea lui în sufletele copleșite de nostalgia și amintirea celor lăsați, adeseori, atât de departe.

La Batalionul Vânătorilor de Munte de aici, sosirea lui „Moș Crăciun“ s'a petrecut într'un cadru deosebit.

Festivalul a fost deschis de d-l căpitan E. Părcălăboiu, comandantul Batalionului P. S. printr'o caldă cuvântare, ducându-ne cu gândul la aceia, care cu prețul vieții și sângelui lor asigură liniștea și hotarele țării.

Un program variat și select s'a desfășurat apoi în fața soldaților și a unui public numeros. Fanfara a executat uvertura „Regele Midas“, „Dorul Românului“, „Amintiri din Dobrogea“ puturii naționale, precum și diferite arii și marșuri. Corul soldaților și al copiilor de trupă, acompaniat de orchestra Batalionului, a cântat mai multe colinde. O echipă de soldați a dansat câteva jocuri naționale. Recitări și glume au completat programul pregătit cu atâta îngrijire.

În sunetele marșului Vânătorilor de Munte a apărut și „Moș Crăciun“ aducând daruri celor 27 de copii de trupă, copiilor reangajaților și soldaților.

Intr'o atmosferă caldă, senină și plină de duioșie s'a sfârșit frumosul festival a cărui reușită a compensat munca și stăruințele depuse.

N. B.

NOI nu avem subvenții dela nimeni.

Insușiri românești

de I. Bozdog

Neamurile, ca și indivizii, își au trăsăturile lor caracteristice, prin care se deosebesc de altele și care constituie în același timp specificul lor.

Insușirile sunt multe și cel mult pot avea mici variațiuni după ținuturi și configurația geografică a terenului, după climatul social și politic prin care a trecut o parte oarecare a neamului, dar în esența lor însușirile sunt aceleași și generale.

Aceste împrejurări produc distincțiuni în ținuta și felul de manifestare a fiilor aceluiași neam. Muntenii, Oltenii sunt mai vioi, mai aprigi, mai porniți, dar și mai repede se resemnează; Moldovenii sunt mai potoliți și cumpătați, Ardelenii mai reci, mai închiși, contemplativi, îndelung chibzuitori, greoi, dar statornici cu încăpăținare în hotărârile lor.

Unele neamuri, între care ne-a hărăzit soarta traiul, au fire speculativă și întreaga lor viață se mișcă întru menținerea acestei balanțe, altele au fire impulsivă, dând mereu din coate, asuprind și nedreptățind și pe ai săi și pe cei străini, dar susținând mereu teorii de echitate și tratament uman, dându-se pe sine îndreptat al cumpătului și al dreptății. Neamul nostru este, dimpotrivă, răbduri și supus mersului și rânduielilor sorții, văzând și în bine și în rău voința și mâna lui Dumnezeu, care cărmuește cu înțelepciune, remu-nerează și pedepsește după legile lui tainice dar drepte.

Iată și câteva însușiri de ale neamului:

Credința creștină profundă, curată și nealterată despre rostul nostru în lume și raportul cu Dumnezeu și semenii noștri. O practică a acestei credințe până la uitarea de propria ființă, numai să nu vatem această credință. Dumnezeu nu este numit al său, cum îl consideră unii, ci *al tuturor*. Nu este părtaş și patron al nedreptății altora, chiar când aceasta i-ar fi favorabilă lui, deci, în acest scop nu-l cheamă nici de martor, nici nu-i cere ajutorul în chip egoist și exclusivist.

Chiar când le merge bine dușma-

nilor săi, care se pretind creștini, dar care își bat joc și de legea și de rânduielile creștinești și opresc aplicarea învățăturilor creștine, în binele lor temporar, neamul nostru vede un semn al voinții dumnezeiești, pe care se silește să-l câștige pe partea sa prin credință și răbdare statornică.

Dragostea de glia pe care s'a născut, pe care o iubește pătimaș chiar când ea-i devine vitregă pentru un timp și când prin puterile vlăguite hrănește și ingrașă pe dușmanii săi. El știe că dreptul său asupra acestei glii este veșnic și că legătura dintre el și ea este indisolubilă. Întreruperea temporară, deși îl doare, nu-l înstrăinează nicie clipă de ea. *Simțul de onoare*, innăscut, îl face să-și respecte cuvântul dat și prietenia angajată de dânsul sau ajutorul promis cuiva le îndeplinește chiar dacă ar trebui să-și sacrifice viața sa și a lor săi.

Supunerea până la sacrificiu față de conducătorii săi, pe care-i urmează cu încredere oarbă și încăpăținare de mucenic.

Atruism în lupta contra nedreptății, pe care o urăște în chip organic chiar când nu-l apasă numai pe el, sau când ea e îndreptată numai contra altora. Lupta lui contra nedreptății o duce oricâți bărfitori s'ar găsi care să-i arate inutilitatea sacrificiilor sale.

Ținerea de minte atât a binefăcărilor cât și a nedreptăților suferite, prin care a uimit pe prieteni și a îngrozit pe dușmani. I s'a dat și porecla de „Ține minte“.

Aceste trăsături generale ale firii noastre le-am moștenit prin obârșia noastră daco-romană și s'au cristalizat în urma suferințelor de atâtea veacuri în clinul carpatic și bazinul dunărean.

Fiind ele comune tuturor celor de același sânge și limbă, neamul este predestinat de voința lui Dumnezeu și interesele neamurilor cinstite, ca prin aceste însușiri să formeze un bloc puternic și indivizibil, de care să se frângă orice încercări vrășmașe și prin care să fie scutul civilizației și omenirii în această parte a lumii.

Rezultatul unor strădanii

Societatea Ortodoxă Națională a femeilor române, filiala Brașov, de sub presidenția D-nei Prof. Moroianu a inaugurat la 5 Dec. 1942 „Serbarea copiilor de Sf. Nicolae“. Un început. Nevinovata lume a copiilor ar fi fericită dacă această serbare ar deveni tradiție.

*

Rezultatul materia a fost suficient pentru a ușura suferințe, fie la Azilul văduvelor sărace „Susana Mureșianu“, fie la copiii săraci din Scheiu și Brașovul-Vechiu, fie soldaților dela un spital.

Incasările serbării a fost de 70.768
din care scăzându-se cheltuielile 28.856
rezultă un venit net de 41.942

Două vorbe despre *bufet*: foarte bogat, dar înspăimântător de ieftin. Cu alte prețuri, normale astăzi, Societatea ar fi putut realiza și mai mult.

Ceea ce, suntem siguri, va face la anul, (într'o țară mai mare).

Abonamente de sprijin

Banca Națională a României 50.000
Valeriu Pană, Zărnești Lei 1200
Nicolae Petra, adv. Sibiu 500
Hoza Vasile, comerciant, Sibiu 1000
Maiorescu Victor, farmacist,
Poiana Sibiului 1000
Dr. Emil Colbazi medic, Brașov 2000
Octav Lăzărescu, București 500
Dr. Constantin Murariu,
medic, Lugoj 500
Croitoru D. Petre, avocat,
Tecuci 1500
Dr. Pompiliu Nistor, București
Lei 1000
D-l Pompiliu Nistor: răscumpărarea
felicităților Anul Nou 500

Conferințele pentru muncitori organizate de

Asociațiunea culturală „Astra“ și Muncă și Lumină

La 10. I. 1943 D-l C-dor av. rez. *Alexandru Vodă*, Inspector Regional „Muncă și Lumină“: *Necesitatea îmbunătățirii timpului liber al muncitorului*.

Filme culturale.

Jurnal sonor, Bucuriile timpului liber al muncitorului (515 m.) Orașul „Muncă și Lumină“ (335 m.)

La 17 I. 1943 D-l *Ion Bozdog*, Prof.: *Muncitorimea și idealul național*.

Jurnal sonor, Pământul patriei (275 m.) Patria în uzină (305 m.)

La 24 I. 1943 D-l *Nic. Baboie* Prof.: *Unirea dela 1859*.

Jurnal sonor, Tineretul veacului (450 m.) Prin noi înșine (398 m.)

La 31. I. 1943 D-l *Aurel Manea*, Inspector Regional al Muncii: *Problema muncitorească văzută prin prizma legilor*.

Jurnal sonor, Unelte vii. (410 m.) Femeia în război (276 m.)

La 7. II. 1943 D-l *Dr. Valer Stînghe*, medic: *Cunoștințe generale de igienă*.

Jurnal sonor, Tineret sănătos - popor puternic, (700 m.) Paradisul copiilor (356 m.)

La 14. II. 1943 D-l *I. Colan*, Prof. Redactorul „Gazelei Transilvaniei“: *Războiul și muncitorimea noastră*.

Jurnal sonor, Soldații de mână, (514 m.)

La 21. II. 1943 D-l *I. Gârbacea*, Profesor univ.: *Prețurile pieții și motivele fluctuațiilor*.

Jurnal sonor, Lupta pentru pâine (380 m.) Recolta germană în conserve (330 m.)

La 28. II. D-na *Valeria Căliman*, Prof.: *Familia românească și comunitatea națională*.

Jurnal sonor, Copiii lucrătorilor (217 m.) Mama și copilul (249 m.) Lupul și cei 7 lei (309 m.)

La 7. III. 1943 D-l *Onițiu Florin*, Ing.: *Pregătirea și îndrumarea profesională*.

Jurnal sonor, Oameni și mașini (490 m.) Școala de meșteri pentru lucru manual (251 m.) Școala specialistului (297 m.)

La 14. III. 1943 d-l *Aurel Nistor* *Protopop*: *Morala creștină*.

Jurnal sonor, Credință și frumusețe (453 m.) Paștele în Tirol (578 m.)

La 21. III. 1943 D-l *Dr. Suciu Valentin*: *Rostul și importanța asigurărilor sociale*.

Jurnal sonor, Atelierele germane (500 m.) Expoziția din München 306 m.) 1931.

La 28. III. 1943 D-l *Dr. Colbazi Emil* medic: *Apărarea contra bolilor venerice*.

Jurnal sonor, Sănătatea nu este ceva întâmplător (353 m.) Lumină, mai multă lumină (557 m.)

La 4. IV. 1943 D-l *Dr. Căliman Nicolae*: *Gospodăria model a muncitorului și sănătatea lui*.

Jurnal sonor, Copiii noștri, viitorul nostru, (384 m.) Tineretul muncește. (591 m.)

Cecul telegrafic

Un nou mijloc de accelerare a plăților prin C. E. C.

Caracteristica principală a C.E.C.-ului este rapiditatea în executarea serviciilor ce sunt puse la dispoziția publicului.

Acest ritm accelerat impus deopotrivă de concepția modernă a vieții economice, ca și de organizarea tehnică, pe care o înfățișează C.E.C.-ul, se armonizează pe deplin cu interesele titularilor, de cont C.E.C. și ale economiei naționale însăși.

Dar și în această atmosferă, plină de dinamism, sunt cercetate încontinuu noi posibilități de dezvoltare și de perfecționare menite a se adapta necesităților și dorințelor publicului.

Se produc astfel reforme care modifică organic și structural, concepția de până acum a serviciului public, în care se alăturează un spirit viu și animat.

Astfel pentru accelerarea plăților în întreaga țară, Serviciul Ceurilor a introdus sistemul plăților telegrafice, începând cu ziua de 2 Ianuarie 1943. De acest serviciu beneficiază exclusiv titularii de cont C.E.C. și numai în mod indirect cei ce nu au cont.

Pentru a dispune efectuarea unei plăți telegrafice, titularul de cont are două căi: în primul rând el poate să expedieze la C.E.C. București sau la sucursala Chișinău sau Cernăuți, în raza căreia figurează contul său, un cec obișnuit pentru plăți în numerar, sau un cec de virament pentru plăți fără numerar.

În acest caz titularul de cont trebuie să tragă o linie diagonală din colțul stânga - jos, către colțul dreapta - sus, menționând cuvântul „telegrafic“.

În al doilea rând el poate să trimită C.E.C.-ului o telegramă, prin care cere o plată la adresa proprie, sau o virare într'un alt cont.

Executarea telegrafică a plăților, ca și a viramentelor, se face imediat. Titularilor de cont, precum și beneficiarilor ordinelor de plată, li se trimite, odată cu extrasele de cont, copii de pe telegramele transmise.

Este de reținut, aşadar, că s'a urmarit realizarea unei rapidități cât se poate de mari. Drumul ordinului dela titular către C. E. C. poate fi sau telegrafic sau prin poștă.

Executarea lui însă se face întotdeauna în mod telegrafic.

O singură dispoziție de plată telegrafică se poate da până la maximum 2.000 000 lei, dacă se execută în numerar de oficiile poștale din comunele urbane, sau până la maximum 500.000 lei, dacă plata se execută în numerar de oficiile poștale din comunele rurale. La dispozițiile telegrafice de plată, a căror executare se face prin virament — transferare dela un cont la altul — sau în numerar dela un sediu la altul (București, Cernăuți, Chișinău), valoarea este neschimbată.

Taxele ce se percep la acest serviciu nou sunt foarte scăzute, spre a înlesni dezvoltarea pe o scară largă a plăților telegrafice.

Ziua Domnului

Veniți la Lumină

„Poporul ce ședea în întuneric a văzut lumină mare...”
Sf. Matei IV; 16.

Vremurile de prefacere pe care le trăiește astăzi omenirea dau o nouă semnificație marilor sărbători petrecute de curând. Simbolul pilduitor al Născutului în iesle, e făgăduiala cea mare a unei lumi mai plină de lumină. Dacă omenii s'au depărtat de bunătatea și lumina lui Isus cauza o formează greutatea materiei și presiunea ei asupra virtuților sufletului. Aici găsim izvorul atâtor mii de necazuri, iar singurul semn biruitor ni-l dă numai Hristos.

După ce sf. Ioan, cu trupul aspru înfrânat, predica pocăința, iar la apa Iordanului se săvârșea sub sceptrul Troiței mărețului botez al Domnului, cuvântul evanghelic de azi ne vestește aruncarea în închisoarea Maherus a Inainte Mergătorului, iar Mântuitorul își începe propovăduirea.

Cuvintele pe care evanghelistul Matei le ia din proroci și le găsește împlinite prin mergerea Lui Isus în Capernaum, ne zugrăvesc de altfel lumina strălucitoare rasărită lumii prin venirea Lui.

Locul morții și umbra morții, spune evanghelistul, ca și când ai avea înaintea ochilor schelete de oameni, sicriu lângă sicriu așezate într-o câmpie de groază și desnădejde.

Iată însă că răsare lumina dreptății în figura Mântuitorului. Intocmai ca soarele ce destramă umbrele fioroase ale nopții au venit zorile unei dimineți, după noaptea de întuneric a sufletului omenesc.

Este soarele dreptății, Isus vestit de proroci și cântat de ingeri. Este icoana ce zugrăvește risipirea întunecului tainic de suferințe, prin vestea bună a ciopotului de argint ce răsună.

A venit împăratul păcii ca să înceapă războiul luminii împotriva întunecului, împotriva războiului de sânge. „Căci toată armătura războiului tu învâlmășag și orice veșmânt tăvălit în sânge se va arde și va fi mâncare focului; căci un copil ni s'a născut, un flu ni s'a dat”. — Isaia.

Ce minunată zi va fi aceasta. Toate armele ucigătoare sdrobite. Toate fărădelegile noastre adunate, iar Mântuitorul le dă foc cu lumina iubirii. Războiul se stârșește, căci Hristos a urcat altarul jertfei, iar acum și-a înălțat tron de aur pe inimile noastre.

Iată ce poate face El singur; El Dumnezeu deopotrivă și omul.

Și acum să ne întoarcem la fețele pe care suferința și-a pus pecetea. Aceștia sunt cei care au privegheat în noaptea durerii. În inimile lor lipsite de mângâiere steaua lui Isus trebuie să se aprindă și să biruiască întunerecul desnădejdiei.

Peștera Vifleemului a făcut să răsără ziua. Chipul său strălucitor a plecat să destrame noaptea. Cu mâinile întinse ne caută. Lumina Lui nu pune decât încetul cu încetul stăpânire pe sufletul omenesc. Trebuie doar ca sufletul nostru să tindă spre ea și virtuțile vor pătrunde în el.

Ce stați? Armele armatei lui Hristos ni s'au dat. E învățătura Sa. El, supremul comandant, a dat semnalul. Orice zăbavă va întârzia mântuirea.

Cine nu este cu El, e împotriva Lui. Deci unii vor lumina, iar alții întunericul.

Lupta a început. Aici e adevărul, dincolo minciuna; lumină și întuneric; iubire și ură.

...Și numărul celor ce s'au înșiruit în preajma Lui crește. Alătură-te și tu, căci în răsărit de unde se aștepta lumina pravoslavnică credințe, întunerecul a pus stăpânire pe mințile oamenilor. În zarea aceea îndepărtată viscolește. Troiene de omăt se înalță mereu și acopere toate durerile. Acolo n'au cântat ingerii ci numai coasa morții.

...Ca dintr'un adânc de peșteră un rănit cu glas înăbușit începe să roage

Eroii noștri

Pentru preoții, învățătorii și primarii județului Brașov

E vremea să ne numărăm mormintele. Altfel, se uită, cum s'au uitat atâtea. Gândul ne-a fost și ne rămâne, ca tuturora să le publicăm și fotografiile, cu date cât mai complete. Le așteptăm Preoții, învățătorii și primarii satelor județului Brașov sunt rugați să le adune și să ni le trimită Familiile o pot face direct, dându-ne următoarele date:

Numele și pronumele, gradul, unitatea din care a făcut parte (aceasta nu se va publica, deocamdată), etatea, căsătorit sau necăsătorit, numărul copiilor, unde și când a fost rănit unde și când a murit, unde și când a fost înmormântat, lunile făcute pe front, dacă și ce decorații a primit.

Conducătorii satelor noastre trebuie să-și impună datoria de a ne

trimitte liste complete, întregindu-le ori de câte ori va fi cazul.

Inceputul îl vom face cu comuna Dârste, îndată ce ne vor veni clișeele.

Din felul cum vom publica aceste date, se va vedea și ce dorim.

Iar târziu, când prăpădul va fi trecut, pe temeiul datelor publicate de noi, se va putea ajunge și la aceea „Carte a jertfelor” noastre, pe care, după războiul întregirii nimeni n'a mai avut vreme s'o întocmească.

Că, de-ar fi fost, poate ne-ar fi cuprins rușinea de tot ce am făcut după, și n'am fi ajuns astăzi să rătăcim printre morminte proaspete

„Gazeta Transilvaniei”

AGRICOLE

Apărarea animalelor

Pentru a putea trăi, corpul animal are nevoie de hrană, aer și apă.

Așa cum un animal poate să moară de foame, tot așa se poate întâmpla, dacă-i lipsește aerul sau dacă nu i se dă apă.

Apa trebuie să fie totdeauna curată, limpede, proaspătă și să nu fie prea rece. În special, în timpul iernii vom căuta ca apa să nu fie prea rece, căci în acest caz animalul poate răci, căpătând diferite turburări la pântec.

Apa trebuie dată zilnic, la aceleași ore. Este bine ca pentru adăpat toate animalele și mai ales vacile și oile să fie scoase la puț unde s'a scos și pus în jghiab apă proaspătă. Cu această ocazie vitele fac și puțină mișcare, care le face foarte bine.

Vacilor și oilor înainte de fătare trebuie dată apă puțin încălzită căci altfel se poate întâmpla ca animalele să lepede.

Adăparea vacilor și oilor se face după mâncare, pe când caii se adapă înainte de a primi grăunțe, dar după ce au primit mai întâi puțin fân. În timpul iernii caii trebuie adăpați de 3 ori pe zi. Porcul trebuie să aibă, chiar în timpul iernii, apă mereu în coteț.

Este bine ca porcului să i se dea chiar apă caldă.

Porumbul de sămânță

Plugarul are datoria să îngrijească la loc ferit de reveneală știuleții de porumb aleși pentru sămânța din țarină. Ei trebuie păstrați la loc ferit de prea mare frig, de reveneală și de pacostea șoarecilor. În podul caselor așezați legați de pânșele lor, în magazii de grinzii, ei se păstrează foarte bine. Porumbul pentru sămânță trebuie păstrat cu toată grija, fie ca să fie folosit de fiecare pentru ogorul său, fie că va fi cerut și în altă parte.

Mobilizări pentru lucru în exploatarea agricole în 1943/1944

Cei interesați sunt sfătuiți să se adreseze Camerelor Agricole unde s'au trimis instrucțiunile cu privire la oamenii care pot beneficia de mobilizarea pentru lucru, condițiunile de vârstă, actele doveditoare ce se cer, etc.

Intrucât termenele pentru întocmirea acestor propuneri sunt foarte scurte, agricultorii sunt sfătuiți să-și depună cererile, împreună cu actele, cel mai târziu până la 1 Ianuarie 1943, la Camerele Agricole respective.

De prefutindenii

Expozițiile românească la Bratislava

La Bratislava a fost inaugurată prin Ministrul comunicațiilor slovace, d-l Stano, care este în același timp și președintele societății slovaco-române, o expoziție a picturii și plasticei române contemporane. (RDV)

Un copil cu două inimi

De curând s'a făcut în spitalul comunal din Teschen o operație de

inimă neobișnuită la un copil nou născut. Inima fetiței prezenta o anomalie unică în această formă, și anume se găsea lângă inima normală, situată la locul normal, un fel de a doua inimă în formă de umflătură în regiunea bucurului. Luându-se măsurile de precauție necesare, a fost îndepărtată inima secundară de inima normală, fără care operație copilul n'ar fi putut trăi. Fetița a suportat foarte bine intervenția chirurgicală, fiind în perfectă sănătate.

din tot sufletul pe Cel de Sus, cântând încet, alături de duiosul cântăreț al durerii Al Vlahuță:

„Din nou coboară-te 'ntre noi Isuse,

Căci iarăși turma Ta e rătăcită
Și iar se 'ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri de Tine atunci răpusă”.

Pr. N. B.

PREDICI ÎN PUSTIU

Trambulina

Știți cu toții ce este o trambulină? Scândura puțin elastică așezată deasupra apei spre a te arunca în ea la înnotat. Azi s'a mai lărgit înțelesul și se numește trambulină și pârtia de sărituri la ski. La tot cazul este o construcție simplă, făcută de mâna omenească pentru ca săritura să fie mai frumoasă, mai cu avânt, mai desăvârșită.

Oare nu există și trambuline sufletești, trambuline intelectuale, trambuline morale? Anul nou ar fi o adevărată trambulină a sufletului nostru, dar trebuie să ne silim ca săritura să fie frumoasă, cu avânt și depărtată bine de locul săriturii.

Vom cerceta exact de ce săritura de anul trecut nu ne-a eșit destul de bine. Două cauze: Sau scândura a fost prost construită, sau sufletul nostru e prea încărcat de greșeli, prea greu de păcate. Vom cerceta în anul ce vine și una și alta. Scândura de pe care sarim este în sens moral figurat, casa în care locuim, slujba pe care o îndeplinim. Dacă cumva scândura e prea slabă sau putredă, te poți prăbuși înainte de a face săritura. Numai armonia poate crea sănătatea trambulinei morale. Armonia cu toți cei din casa ta, armonia cu toți ce ți-au fost hărăziți de destin să-ți fie tovarăși de slujbă, este prima condiție a unei sănătoase trambuline morale. Dacă tu îți întrebunțezi tot surplusul tău de energie morală numai pentru a provoca conflicte, pentru a face intrigații, pentru violențe și explozii de mânie, pentru vociferări și amenințări, pentru a căuta nod în papură și a vedea paiul din ochiul altuia, în timp ce nu vezi bârna din ochiul tău, nu-ți mai rămâne, de sigur, timpul necesar pentru progresul tău intelectual și moral.

„Îngăduindu-ne unii pe alții”, cum zice Cartea Sfântă, trecând cu vederea greșelile, iertând mereu și dojenind blând, scoțând mai mult în evidență calitățile decât defectele semenilor noștri, ne creăm acea sănătate și soliditate a scândurii sufletești, care ne dă primul avânt în săritura noastră în anul nou.

Ca să-ți reușească o frumoasă săritură într'un bazin de înnot, îți trebuie multe, foarte multe ore și zile de exerciții și mult curaj. La săritul de 50-60 metri la ski, și mai multe exerciții, și mai mult curaj.

Dar la săritura morală? Ce exerciții sufletești ai făcut tu, ce acte de curaj ai îndeplinit? Ai făcut vreodată exerciții cel mai simplu al sufletului, ca mânia să clocotească în tine și tu să taci; ca să mori de foame și tu să mai rabzi încă 12-24 ore; ca să pici de somn și tu să alergi încă și să lucrezi? Ai avut vreodată curajul ca tu, de unul singur să faci o excursie la munte bunăoară, sau să călărești un cal năraș? Și pentru marea trambulină a Neamului întreg ne trebuie armonia în casa noastră și curajul fără de pereche în afară, deci pe câmpul de luptă. Armonie și curaj, iată cele două cuvinte care precizează întreg miracolul trambulinei sufletești, ori e vorba de individ, ori e vorba de un popor întreg.

Dr. M. Suciu-Sibianu

O tipografie din Lipsca împlinește 400 ani de existență

De curând, cunoscuta editură Breitkopf & Hartel a putut sărbători la Lipsca 400 ani de existență. Tipografia lui Heinrich Eichbuchler, menționată pentru prima oară în actele orașului Lipsca în anul 1542, a ajuns prin șapte generații de tipografi în anul 1719 în posesia tipografului Bernhard Christoph Breitkopf, al cărui nepot a transcris în anul 1795 întreprinderea librăriei Gottfried Hartel. Firma Breitkopf & Hartel, cunoscută îndeosebi ca editură de muzică, se află încă și astăzi în posesia urmașilor familiei Hartel.

Colțul contribuabilului

Depunerea declarațiilor de impunere, vizarea facturilor, achitarea taxelor de reclamă

Se aduce la cunoștința tuturor contribuabililor din raza Administrației Financiare a jud. Brașov, că în cursul lunii Ianuarie 1943, până la finele acestei luni, sunt obligați:

1) Să depună declarațiile de impunere la impozitul de echivalent, conf. art. 13 din Codul de procedură fiscală, cunoscând că în caz contrar vor suferi sancțiunile legii.

2) Să vizeze facturile a căror numerotare se va face în mod obligatoriu, în conf. cu art. 178 din Codul de procedură fiscală, începând cu Nr. 1, la 2 Februarie al fiecărui an calendaristic și continuând neîntrerupt până la ultimul Nr. de ordine al zilei de 31 Decembrie același an, sub sancțiunea prevăzută de legea timbrului pentru neeliberare de facturi.

3) Să achite taxele anuale de reclame, a căror exibilitate este în cursul lunii Ianuarie, conf. art. 13/3 din legea timbrului și care plată se va face pe bază de declarații și borderouri întocmite de către cei în cauză.

Crucea Roșie a României Filiala Brașov

CONVOCARE

Conform art. 26 din Regulament, se convoacă Adunarea generală ordinară a membrilor Societății Crucea Roșie a României, Filiala Brașov, pe ziua de duminică 10 Ianuarie 1943 orele 15, în sala de ședințe a Sfatului orașenesc din Brașov, Piața Libertății, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
  2. Darea de seamă a comitetului despre anul 1942
  3. Situația financiară a Societății și procesul verbal al cenzorilor
  4. Descărcarea comitetului de gestiunea anului 1942
  5. Propuneri și comunicări.
- In caz că în ziua de 10 Ianuarie nu s'ar întruni numărul de membri statutar, adunarea generală se va ține în ziua de 17 Ianuarie 1943 la aceeași oră și local, oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Brașov, 30 Decembrie 1942.

Valeria Cuteanu
președintă

Ajutoare împărțite refugiașilor

Suma de Lei 10.000 (zece mii), primită prin d-l Dr. Cornel Năstase pentru ajutorarea refugiașilor săraci, a fost distribuită următorilor:

1. vād. Ivegheș Melania lei 3000,
2. Pop Ioan 1000, 3. Butuzan Flore 500,
4. Rusu Maria 500, 5. Matei Vasile 500,
6. Gligor Maria, 500, 7. Rusu Elisabeta 1000, 8. Ferent Viorica 1000, 9. Drăgan Maria 500, 10. Răza Floare 1000, 11. Oltean Ioan 500.

Asociația refugiașilor mulțumește donatorului pentru binefacere.

Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

Publicațiune

D. Nicolae I. Taflan născut la 17 Octombrie 1901, comuna Șinca Veche No. 270, Județul Făgăraș, a făcut cerere acestui Minister, de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de Taflan în acela de Stoica spre a se numi „Nicolae Stoica”.

Ministerul publică aceasta conform art 11 din legea asupra numelui spre știința acelor care ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

Colaboratorii acestui număr

Al. Lascarov-Moldovanu: Să avem nădejde!
Ion Răducanu: Partea Ardelenilor în știința economică românească.
Ion Colan: Rămășițe dintr'o cuvântare.
Ion Breazu: Aurel Mureșianu.
Ion Bozdog: Insușiri românești.
I. Ol. Ștefanovici-Svensk: Să ne străngem în jurul „Gazetei”.
V. Branisce: Timbrul Andrei Mureșianu.
Aurel Marin: În grânele înalte.
Lia Busuioceanu: Recitalul pianistului german Erik Then Bergh.
Ecaterina Pitiș: Instantanee, Școală veche.
Precup Aurel: Casina Română (III).

Dr. Mircea Suciu-Sibianu: Predici în pustiu, Trambulina.
Pr. Nic. Bârsan: Veac nou.
Pr. Alex. Florea: Vizite arhieresti pe vremuri la Vlădeni.

Eroii noștri

Asociațiunea culturală „Astra” și muncitorimea Brașovului — Moș Crăciun printre soldații Bat. III V. M. Brașov — Banca Națională a României (Dă de două ori cine dă atunci când trebuie) — Conferințe pentru muncitori — Bibliografie — Cronica agricolă — De pretutindeni — Informațiuni.
Cronica Războiului

„Boala mânilor murdare”

Febra tifoidă

Febra tifoidă este cauzată de *murdărie*; este boala „mânilor murdare”.

Transmiterea ei se face prin microbii aflători în fecalele și urina bolnavului care ajung în gura sănătosului.

De aceea:

1. Spălați-vă mâinile cu săpun și apă caldă înaintea fiecărei mese și ori de câteori ați fost la closet.
  2. Intrebuințați la closet hârtie.
  3. Spălați bine în apă curată toate fructele, zarzavaturile și alte alimente crude, pe care le mâncați fără a le fierbe.
  4. Fierbeți laptele, fiindcă laptele nefiert propagă nu numai febra tifoidă ci și tuberculoza.
  5. Feriți alimentele de murdăria prin muște și alte posibilități de infecție.
  6. Curățați și desinfecțați zilnic closetul.
- Acolo unde nu este W. C. se va întrebuința de preferință lapte de var.

7. Gunoaiele și alte murdării trebuie asemenea desinfectate până la evacuarea lor. Se recomandă arderea lor.

8. Curățenia generală și mai cu seamă curățenia personală sunt cei mai importanți factori pentru prevenirea febrei tifoide.

9. *Prezentați-vă punctual la vaccinări, care vă apără de îmbolnăvire.*

Vaccinările se execută în mod gratuit în fiecare zi de lucru la Ambulatorul Policlinic din Str. Hirscher No. 1. între orele 9—14 și 19—20

10. Toate cazurile de febră tifoidă trebuie anunțat pe orice cale, Serviciului Sanitar al Municipiului Brașov Str. Hirscher No. 1.

11. Numai prin înțelegerea și disciplina fiecăruia va fi posibil să ferim pe toți de pericolul îmbolnăvirii.

Medic Primar al Municipiului
Dr. Ulpiu Ștefan

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ROMÂNIA
Județul Brașov Primăria com. Codlea

Nr. 5723

Codlea, la 31 Decembrie 1942.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că, în ziua de 3 Februarie 1943, ora 10 a. m. în localul primăriei comunei Codlea, se va ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate — potrivit dispozițiilor art. 83-110 din L. C. P. și normelor generale pentru ținerea licitațiilor la administrațiile publice — pentru vânzarea în bloc a materialului lemnos de 1015 arbori de fag, din parchetul anului 1942/1943 Seria II-a „Valea Lată”.

Valoarea materialului lemnos, conform actului de estimatie, întocmit de Serviciul Silvic județean din Brașov, este de lei 874.740.

Garanția provizorie 5% din suma oferită, iar cea definitivă 10% din suma de adjudecare.

Supraoferte nu se primesc. Condițiunile speciale de vânzare se pot vedea la primăria comunei Cod-

lea și Serviciul Silvic județean Brașov, în cursul orelor oficiale.

În cazul că licitația fixată pe data de 3 Februarie 1943 nu va da rezultate satisfăcătoare, se va ține o nouă licitație, în același loc și aceleași condițiuni, în ziua de 15 Februarie 1943, ora 10 a. m.

Primar, P. Plajer Notar, I. Magda

Judecătoria rurală Șercaia

Nr. G. 1995/942

Publicație de licitație

În ziua de 26 Ianuarie 1943, ora 15, se vor vinde în comuna Ohaba, una locomobilă cu foc, evaluată la 15.000 lei, sechestrată la cererea lui Victor Pop și alta, prin Dr. Serafim Oana din Șercaia, pentru încasarea sumei de 11.205 lei, capital și acc.

Se vor vinde și sub prețul strigării. Șercaia, la 2 Ianuarie 1943.

Delegat Judecătoresc, ss. Romul Crăciun.

Judecătoria rurală Șercaia

Nr. G. 1417/1942

Publicație de licitație

În ziua de 25 Ianuarie 1943, ora 15 p. m., se vor vinde în comuna Grid, 20 măși de fân, evaluate la 8000 lei, sechestrate la cererea lui Maxim Boamfa prin Dr. Serafim Oana din Șercaia, pentru încasarea sumei de 1200 lei, capital și acc.

Se vor vinde și sub prețul strigării. Șercaia, la 2 Ianuarie 1943.

Delegat Judecătoresc, ss. Romul Crăciun.

Judecătoria rurală Șercaia

Nr. G. 2285/1942

Publicație de licitație

În ziua de 23 Ianuarie 1943, ora 15, se vor vinde în comuna Peșani, 7 bucăți lemne diferite de ștejar cioplite, 2000 kg. fân, și 1/2 stj. lemne foc fasonate, evaluate la 13.000 lei, sechestrate la cererea lui Iosif A. Muntean prin Dr. Serafim Oana din Șercaia, pentru încasarea sumei de 1023 lei capital și acc.

Se vor vinde și sub prețul strigării. Șercaia, la 2 Ianuarie 1943.

Delegat Judecătoresc, ss. Romul Crăciun.

Judecătoria rurală Șercaia

Nr. G. 2501/1942

Publicație de licitație

În ziua de 30 Ianuarie 1943, ora 15, se vor vinde în comuna Șinca Nouă, una dormeză mare, un șeslong-fotoliu, două bufeturi, uşul mare, altul mic cu sticlă, un dulap pentru haine, un covor mare patrat, una trăsură cu osii de fier, una sanie, și un trior, sechestrate la cererea următorului Dr. Serafim Oana din Șercaia, pentru încasarea sumei de 6085 lei, cap. și acc.

Se vor vinde și sub prețul strigării. Șercaia, la 2 Ianuarie 1943.

Delegat Judecătoresc, ss. Romul Crăciun.

ROMÂNIA

Județul Brașov
Primăria comunei Hălchiu

Nr. 2.531/192

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală: comuna Hălchiu dă în întreprindere, prin dijmă, exploatarea materialului lemnos, din parchetul anului 1942/43, în bază de licitație publică, care se va ține în localul Primăriei comunale, în ziua de 30 Ianuarie a. c., orele 10.

Licitatiunea se va ține cu respectarea dispozițiilor art. 88-110, din legea contabilității publice și normele pentru ținerea licitațiilor la administrațiile publice.

Prețul de strigare este dela 65% în sus.

Ofertanții vor depune o garanție provizorie de Lei 15.000, în numerar ori efecte garantate de Stat.

Caietul de sarcini se poate vedea în cursul orelor de lucru în biroul notarial.

În cazul când licitația va rămânea fără rezultat, se va ține a doua licitație în aceleași condițiuni și loc, în ziua de 11 Februarie 1943, orele 10.

Hălchiu, la 4 Ianuarie 1943.

Primar: Hans Wagner. Notar: N. Bârbat.

ANUNȚ

Cercul Intelectualilor Români din Turda caută un administrator-restaurator. Solicitanții vor înalta oferte după ce vor cunoaște la fața locului condițiunile de angajare, cel mai târziu până la 15 Ianuarie 1942.

A se adresa D-lui Dr. Sirbu, președintele cercului.

TIPOGRAFIA

„ASTRA”

Execută orice tipăritură sau lucrare de legătorie

Telefon 1102

Aveți încredere într'o întreprindere curat românească.

Atelierele „Str. Lungă No. 1. (în curtea cinematografului „ASTRA”)

Timbrul . Andrei Mureșianu

de V. Branisce

O scurtă informație din preajma sărbătorilor anunță punerea în circulație a unor timbre suplimentare, menite să allne durerile fărîl.

Știam că cel dintâiu, închinat bar-
dulul redeșteptării noastre naționale, ur-
mărea ajutorarea refugiaților din Ardea-
lul de Nord.

Tot așa cum stejarul nu poate
prinde rădăcini în asfaltul străzii, nici
sufletul țaranului nu se poate aclimata
vagabondajului.

Țaranul este crescut încadrat în co-
lectivitatea satului, care-l ocrotește, îl
încălzește. Rădăcinile lui adânc înfipte
în tradiție, îl leagă de întregul și de
înaintași, care l-au făurit trupul, sufletul
și destinul. El a cunoscut munca, poate
uneori și privațiunea, dar și-a îndurat
necazul cu demnitate.

Concepția lui de viață îl îndeamnă
să primească cu resemnare încercările
sorții. Dar să întindă o mână cerșetoare?
Nu! Cerșitul și milogitul nu-l practică
în viața satului decât cei scoși din rân-
dul oamenilor.

De aceea, am socotit foarte bine
venit acest timbru, menit să aducă o a-
linare năpăstuiților refugiați, fără ca ei
să fie siliți să întindă mâna.

Credeam că un timbru de cinci lei
să dăruiască oricine în această țară și
din obolul modest al celor mulți se pot
scăpa din pierzanie atâtea suflete năpăs-
tuite.

Voisem să-mi puñ în aplicare cre-
dința. Cu un teanc de scrisori — felicit-
tări de sărbători — am intrat în localul
poștei. Pe lângă mărcile de rigoare ce-
rusem și timbrul Andrei Mureșianu. Dar,
mi-a fost dat să aud un lucru de necre-
zut. Funcționarul nu elibera timbrul de-
cât dacă îl înaintam o petiție.

Prin urmare, cetățeanul dornic să
dea un mic obol pentru cel lovit de
soartă era obligat să meargă acasă, să
formuleze o cerere (poate s'o și tim-
breze?) și apoi să se prezinte tarăși la
ghișeu să primească timbrul.

Cu acest alambicat sistem nu este
de mirat că puțini au văzut pe scriso-
rile primite chipul lui Andrei Mureșianu
și mai puțini au fost fericiții care au
reușit să cumpere un timbru.

Afară ninge, refugiații duc lipsu-
rile inerente situației lor și noi redactăm
petiții...

Văd. Maria Preot Dr. Debu,
soție, Eleonora și Dr. Virgil Com-
șia, fică și ginere, cu aceeași a-
dâncă durere anunță parastasul de
1 an dela moartea mult regreta-
tului și neuitatului lor

Preot Dr. Petru Debu

care se va oficia Duminecă în 10
Ianuarie a. c. în Biserica Sf. Ador-
miri din Brașovul-Vechiu, la orele
11 a. m.

Cronica Războiului

Situația pe fronturi

Frontul din răsărit

Până în preajma anului nou, ști-
rile de pe frontul din răsărit au avut
mai mult un caracter fragmentar, de-
monstrând că acolo au loc ciocniri im-
portante, al căror rezultat decisiv urma
să se cristalizeze în câteva zile. Ulti-
mele știri sosite din Berlin, denotă că
faptele s'au și petrecut astfel în reali-
tate, încheiându-se cu o definitivă re-
zistență aliată și cu pierderi conside-
rabile pentru bolșevici.

În sectorul Rjev, toate atacurile
bolșevice s'au lovit de rezistența ger-
mană, încheiându-se cu 8.600 prizonieri
în 10 zile, un însemnat număr de morți
și un considerabil material de războiu
capturat sau distrus.

La Sud și Nord de fluviul Terek,
acțiunea sovietică înaintând în sensul
unei săgeți, a fost tăiată chiar dela
baza sa și a dus de asemenea la cap-
tura unui important material de războiu.
Infanteriștii, care înaintaseră odată cu
tancurile, au fost decimați de focul
concentric al armelor automate, înainte
de a se putea adăposti la pământ,
astfel încât numai o mână de prizo-
nieri a mai rămas în viață din ele-
mentele inamice.

În stepla Calmucilor, s'au înre-
gistrat mai mult acțiuni ale trupelor de
recunoaștere. Excepție face regiunea
Elista, care a fost evacuată de trupele
noastre, după o distrugere metodică și
lupte înverșunate.

Intr'un alt sector, forțe motorizate
germane au surprins și distrus un ate-
lier mobil de reparații de tancuri și de
autovehicule, pe cale de instalare.

În apropiere de Stalingrad și în
interiorul acestui oraș, nu este sem-
nalată nicio acțiune mai de seamă. Din
cele 26 de cartiere ale orașului, 24
continuă să se afle în mod solid în
măinile trupelor germane.

În schimb, lupte violente s'au dat

în spațiul dintre Don și Volga, în mai
multe puncte. Un atac inamic, dat de
numeroase forțe sprijinite de mai multe
brigăzi blindate a fost respins de re-
zervele blindate germane, care au tre-
cut imediat la contra-atac. Pe câmpul
de luptă au rămas 39 de tancuri și 14
tunuri sovietice. Pierderile în oameni
ale inamicului au fost excepțional de
grele.

În cotul cel mare al Donului, toate
atacurile sovietice au fost contra-atacate
și respinse, cu pierderi pentru inamic.

Punctul de sprijin german *Veliki
Luki*, e atacat de mai multe săptămâni
de către forțele sovietice, care au aruncat
asupra acestui punct un număr impu-
nător de soldați căutând să-l cuce-
rească cu orice preț. Toate aceste în-
cercări s'au soldat cu pierderi consi-
derabile în oameni și materiale pentru
inamic.

Portul Murmansk în alarmă

Formațiunile navale germane din
Oceanul Inghetată de Nord au început
din nou o vie activitate. Astfel, în ziua
de 31 Decembrie, o formațiune navală
a atacat în dreptul insulei Urșilor un
convoi inamic escortat de mai multe
crucișătoare, care se îndrepta spre
portul Murmansk, transportând provizii
și materiale pentru soviete. Un cruci-
șător și patru vase de transport sunt
date ca sigur pierdute. Din cauza
vremii foarte neprielnice și a vizibili-
tății reduse, nu se poate cunoaște cifra
exactă a pierderilor rezultate din tor-
pilările germane.

Un distrugător german poate fi
considerat pierdut.

Prin această surprinzătoare acțiune,
portul Murmansk se află sub perman-
entă alarmă. Dat fiind că portul Arhan-
gelsk, mult mai potrivit pentru apro-
vizionările rusești, se află blocat de ghe-
turi, piedecile ce se ivesc din nou în

de Mardare Mateescu

calea aprovizionării prin Murmansk, dau
de gândit conducerii de războiu rusești,
care se vede greu prejudiciată în com-
pletarea lipsurilor sale.

Odiseea echipajului lui „Atlantis“

În legătură cu scufundarea cruci-
șătorului auxiliar german „Atlantis“,
găsim în corespondența de războiu ur-
mătoarele date interesante:

După o cursă de peste 655 zile,
în care executase numeroase și grele
misiuni, luând parte la lupte înverșu-
nate, crucișătorul „Atlantis“ s'a găsit
în apropierea unui crucișător greu en-
glezesc.

Sub grindina obuzelor inamice și
a bombardamentului executat de avio-
nii de bord al crucișătorului greu „De-
vonshire“, marinarii germani au coborât
în bărci și pe două plute, înainte ca
vasul să se scufunde.

Deși Englezii au fost convinși că
întregul echipaj a pierit, rămânând în
voia valurilor, acesta a fost salvat în
condițiuni dramatice. Un submarin ger-
man, care se afla în apropiere, a re-
morcat ambarcațiunile de salvare, zi și
noapte, până când au sosit în zona
patrolată de numeroase submarine ger-
mane și italiene. Acestea au luat la
bord pe toți cei 350 membri salvați ai
echipajului de pe „Atlantis“, transpor-
tându-l în Europa, iar de aici, marinarii
au sosit în Germania.

Mersul operațiilor în Libya

Avantgărzile armatei 8-a britanice,
care înaintau pe șoseaua de coastă, au
fost atacate de avioane de bombardam-
ent în picaj, precum și de avioane de
luptă, fiind distruse numeroase tancuri
de recunoaștere precum și autovehicule
încărcate cu muniții și trupe.

Aviația britanică a pierdut nume-
roase avioane „Cutiss“, în luptele ae-
riene, iar faptul că generalul Montgo-
mery a adus pe front divizia 1-a blind-
ată engleză, pare să indice că el pre-
gătește o operație ofensivă importantă
împotriva armatei blindate germano-
italiană.

În ultimele zile pe teatrul de răz-
boiu din Tunisia nu s'au desfășurat de-
cât lupte având o însemnătate locală.
În Tunisia de Nord, trupele de invazie
nord-americane și britanice au evitat
orice contact cu adversarii lor, retră-
gându-se în direcția frontierei Algeriei.
În schimb aviația germană de vână-
toare a desfășurat o vie activitate, a-
tacând din nou portul Bonne. Cu toate
că aviația de vânătoare și artileria anti-
aeriană britanică a reacționat puternic,
a fost atins din plin un crucișător bri-
tanic de 10 mii tone. De asemenea au
fost greu avariate două vase comer-
ciale, fiecare de 8 mii de tone.

Avioane de vânătoare „Messers-
schmidt“ au doborât dintr'o formație
inamică ce se ridicase în văzduh, un
număr de 7 avioane, avioanele Axei
întorcându-se la bază.

Frontul nord-african se află deci
într'o fază staționară, evenimente hotă-
ritoare nefiind încă în curs.

INFORMAȚIUNI

Fondul „Dr. Valeriu Branisce“

de lei 25.500 strâns cu prilejul morții
regretatului naționalist, conducător al
ziarului „Drapelul“ din Lugoj, a fost
distribuit de nepoții marelui dispărut —
Sânziana și Călin Căliman, Valer și
Rucsandra Branisce — după cum ur-
mează:

1. La trei eleve dela școala pri-
mară Nr. 3 „Dr. Valeriu Branisce“
din Lugoj . . . . . Lei 12.000
2. Unui elev dela școala pri-
mară din Bod, jud. Brașov Lei 4.000
3. Unei eleve dela Liceul Prin-
cipesa Elena, Brașov . . . Lei 4.000
4. La 2 elevi dela Școala pri-
mară Nr. 1 din Brașov . Lei 4.000
5. Unei fetițe sărace din Scheiu „ 1.500

Total 25.500

Și astfel, Crăciunul anului 1942 a
adus o frântură de bucurie și în câteva
case pe la care Moș Crăciun poate nu
trecuse niciodată.

*

Fabrica de caucuc

din localitate a împărțit lucrătorilor de
sărbătorile Crăciunului (la 23 Dec. 1942)
ajutoare în bani și în încălțăminte, de
peste o jumătate milion lei.

S'au distribuit 165 perechi ghete.

Serbarea pomului de Crăciun, or-
ganizată de hărnicia col. C. Voina în
cadrul „Muncă și Lumină“, în noua sală
a fabricii, n'a fost decât tradițional
pretext pentru împărțirea darurilor.

Limpede, cuminte și potolit a vor-
bit d. ing. Nițescu.

Un muncitor — nu știu, mi s'a
părut, sau chiar avea accent străin —
a schițat o cuvântare pe un ton nepo-
trivit sărbătorilor aducătoare de pace
în omenire.

Dar lumea, stăpânită tocmai de
atmosfera aceasta de pace, n'a băgat
de seamă.

Ceea ce a fost foarte cuminte.

Biblioteca „Astra“

va pune la dispoziția cititorilor ei
sala de lectură, imediat ce Socie-
tatea de gaz Metan va face bran-
șamentul la clădirea acestei insti-
tuții de utilitate publică.

*

Colaboratorii

noștri sunt rugați să ne tri-
mită articole scurte. Lipsa
de hârtie, tot mai simțită,
nu ne permite să înmulțim
numărul paginilor.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Redactor responsabil
ION COLAN

Redacția și Administrația
B R A Ș O V
B-dul Regele Ferdinand No. 12
TL 1513

Abonamentul anual Lei 300
Autorități și Societăți Lei 600
Membrii „Astrei“ din
comunele jud. Brașov
și refugiații săteni din
Ardealul de Nord Lei 150